

nacházejí na území členského státu, v němž je usazen, ale má výlučně povolení nabízet tyto služby osobám, které se nacházejí mimo uvedené území.

- 2) Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že pokud byl zaveden regionální veřejný monopol v oblasti sportovních sázek a loterií sledující cíl předcházení podněcování k nadměrným výdajům za hru a boje proti hráčské závislosti a pokud vnitrostátní soud současně konstatuje:

— že jiné druhy hazardních her mohou být provozovány soukromými hospodářskými subjekty, které jsou držiteli povolení, a

— že s ohledem na jiné druhy hazardních her, na které se nevztahuje uvedený monopol a které krom toho vykazují vyšší potenciál ohrožení závislosti než hry podléhající tomuto monopolu, příslušné orgány vedou nebo tolerují politiky expanze poptávky, jež mohou rozvíjet a povzbuzovat herní činnosti, zejména s cílem maximalizace příjmů pocházejících z těchto činností,

může mít uvedený vnitrostátní soud legitimně za to, že takový monopol není způsobilý zaručit uskutečnění cíle, za jehož účelem byl zaveden, a přispět k omezení příležitostí ke hře a omezení činností v této oblasti soudržným a systematickým způsobem.

Okolnost, že hazardní hry, které jsou předmětem uvedeného monopolu, spadají do pravomoci regionálních orgánů a výše uvedené jiné druhy hazardních her spadají do pravomoci spolkových orgánů, nemá v tomto ohledu žádný dopad.

- 3) Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že je-li v členském státě ohledně nabídky určitých druhů hazardních her zaveden režim předchozího správního povolení, může takový režim, který představuje odchylku od volného pohybu služeb zaručeného uvedeným ustanovením, splňovat požadavky vyplývající z tohoto ustanovení pouze za podmínky, že je založen na objektivních, nediskriminačních a předem známých kritériích tak, aby byly pro výkon posuzovací pravomoci vnitrostátních orgánů stanoveny určité meze, které by zabránily tomu, aby mohla být použita svévolně. Krom toho každá osoba, která je dotčena omezujícím opatřením založeným na takové odchylce, musí mít právo podat účinný opravný prostředek soudní povahy.

- 4) Článek 49 ES musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava, která zakazuje pořádání a zprostředkování veřejných hazardních her na internetu za účelem předcházení nadměrným výdajům za hru a boje proti hráčské závislosti a ochrany mladistvých, může být v zásadě považována za způsobilou k dosažení takových legitimních cílů, i když nabízení takových her prostřednictvím tradičnějších kanálů je nadále povoleno. Okolnost, že je takový zákaz doprovázen takovým přechodným opatřením, jako je opatření dotčené v původním řízení, nemůže uvedený zákaz této způsobilosti zbavit.

(¹) Úř. věst. C 128, 24.5.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. září 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Linz — Rakousko) — trestní řízení proti Ernstu Engelmännovi

(Věc C-64/08) (¹)

(„Volný pohyb služeb — Svoboda usazování — Vnitrostátní právní předpisy upravující systém koncesí k provozování hazardních her v kasinech — Udělování koncesí vyhrazené pouze akciovým společnostem se sídlem v tuzemsku — Udělení všech koncesí bez zajištění soutěže“)

(2010/C 288/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Linz

Účastník původního trestního řízení

Ernst Engelmänn

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landesgericht Linz — Výklad článků 43 ES a 49 ES — Vnitrostátní předpisy, které pod hrozbou trestních sankcí zakazují provozování hazardních her v kasinech bez koncese vydané příslušným orgánem, které však vyhrazuji možnost získání takové koncese vydávané na dobu nejvýše 15 let pouze akciovým společnostem usazeným v tuzemsku, které nemají dceřiné společnosti v zahraničí

Výrok

- 1) Článek 43 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které vyhražují provozování hazardních her v hernách výlučně hospodářským subjektům, které mají své sídlo na území tohoto členského státu.
- 2) Povinnost transparentnosti plynoucí z článků 43 ES a 49 ES, jakož i zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti brání tomu, aby veškeré koncese k provozování heren na území členského státu byly uděleny bez zajištění jakékoli soutěže.

(¹) Úř. věst. C 116, 9.5.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. září 2010 — Evropská komise v. Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Spolková republika Německo

(Věc C-399/08 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Článek 87 ES — Podpory poskytované členskými státy — Opatření přijatá Spolkovou republikou Německo ve prospěch společnosti Deutsche Post AG — Článek 86 ES — Služby obecného hospodářského zájmu — Náhrada dodatečných nákladů vzniklých politikou prodeje se ztrátou v odvětví služeb přepravy balíkových zásilek ode dveří ke dveřím — Existence zvýhodnění — Metoda ověření použitá Komisí — Důkazní břemeno — Článek 230 ES — Rozsah soudního přezkumu prováděného Tribunálem“)

(2010/C 288/15)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: V. Kreuzschatz, J. Flett a B. Martenczuk, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Deutsche Post AG (zástupci: J. Sedemund, Rechtsanwalt), Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (zástupci: R. Wojtek, Rechtsanwalt), UPS Europe NV/SA (zástupci: E. Henny, advocaat) Spolková republika Německo (zástupci: M. Lumma a B. Klein, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (třetího rozšířeného senátu) ze dne 1. července 2008, Deutsche Post v. Komise (T-266/02), jímž Soud zrušil rozhodnutí Komise 2002/753/ES, ze dne 19. června 2002, týkající se opatření přijatých Spolkovou republikou Německo ve prospěch společnosti Deutsche Post AG (Úř. věst. L 247, s. 27), jímž se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje se její navrácení — Náhrada dodatečných nákladů vzniklých politikou prodeje se ztrátou v odvětví služeb přepravy balíkových zásilek ode dveří ke dveřím — Porušení čl. 86 druhého pododstavce a čl. 87 prvního pododstavce ES, článku 230 ES, jakož i článku 36 statutu Soudního dvora — Zrušení, aniž by bylo konstatováno konkrétní pochybení v argumentaci Komise na podporu napadeného rozhodnutí — Nedostatek odůvodnění, pokud jde o údajnou nezákonnost metody použité Komisí za účelem konstatování protiprávní podpory

Výrok

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek a vzájemný kasační opravný prostředek se zamítají.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Deutsche Post AG v rámci hlavního kasačního opravného prostředku.
- 3) Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV a UPS Europe SA ponесou vlastní náklady řízení vztahující se k hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku.
- 4) Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV a UPS Europe SA ponесou vlastní náklady řízení vztahující se ke vzájemnému kasačnímu opravnému prostředku.
- 5) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 301, 22.11.2008.